

ZNÁME CESTY DO BUDOUCNOSTI? Můžeme si vybrat budoucnost?

*Můžeme si vybrat budoucnost? Jaké
máme možnosti*

František Mladějovský
[infofmladej@gmail.com]

Můžeme si vybrat budoucnost?

A jaké máme možnosti?

Uvažování o budoucnosti je člověku přirozené. Rodiče uvažují, jak by nejlépe připravili či zajistili své děti do dospělosti. Mladí lidé plánují svou budoucí kariéru, národy a dnes už v podstatě celé civilizace hledají nejlepší cestu pro svou budoucnost. A v současnosti, snad poprvé v dějinách, jsou lidé na celé zemi natolik propojení a závislí na sobě navzájem, že musí společně čelit i vážným problémům všeho druhu a společně by měli rozhodovat o cestě do budoucnosti. Dalo by se proto očekávat, že lidé budou společně hledat i nejlepší vizi, cestu do budoucnosti pro všechny. Moudrost praví, že chceme-li pochopit přítomnost a znát budoucnost, musíme nejdříve porozumět své minulosti.

Snad proto nás vyzývá Bůh skrze proroka Jeremiáše k poznání minulosti:

„Toto praví Hospodin (יהוה): Zastavte se na cestách a rozhlížejte se! Ptejte se na dávné stezky: Kde je ta dobrá cesta? Jděte po ní a najděte místo odpočínutí pro své duše.“ Jeremiáš 6:16;

Lidé se však neshodnou ani na minulosti, ani o svém původu, a proto se neshodnou ani na tom, jakou cestou jít do budoucnosti. Proto nám mohou dnes s úspěchem a pod hrozbou strachu,

vnucovat svou vizi budoucnosti lidé, kteří mají moc i nad vládami národů.

Je zvláštní, že křesťanské národy, které přijaly dobrou zprávu o Božím království a Ježíše Krista jako Spasitele, žijící touto vírou více než tisíc let, jako by osleply a ohluchly. Boží plán budoucnosti je s námi již minimálně dva tisíce let. Co se s křesťanskými národy stalo, že mnozí zapomněly na Boha a jeho syna, který se za nás obětoval? Víme ještě, že pořád platí všechna Boží zaslíbení a Kristova slova, zapsaná v Bibli? **Ještě je možnost vybrat si budoucnost.**

Rozdělení na počátku

Na počátku byla před člověkem jen jedna cesta.

„A יהוה Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a umístil tam člověka, kterého vytvořil. יהוה Bůh dal ze země vyrůst veškerému stromovi žádoucímú na pohled a dobrému k jídlu, stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobrého a zlého. ... A יהוה Bůh člověku přikázal: Ze všeho stromovi zahrady směle jez, ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z toho nejez. Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš.“ Genesis 2:9, 10, 16, 17;

Bůh určil člověku cestu života, po níž by člověk nejspíš kráčel, aniž by musel přemýšlet o budoucnosti s nějakými obavami. To se změnilo ve chvíli, kdy had svedl naše prarodiče, aby pojedli ze stromu, z něhož měli zakázané jíst, aby nezemřeli. Bezstarostný obraz budoucnosti se v tu chvíli změnil. Místo péče o zahradu a jejího postupného rozšiřování, v podmínkách,

v nichž měli bez námahy všechno, co potřebovali k životu, byli naši prarodiče za porušení Božího zákazu, ze zahrady vyhnáni a jejich podmínky k životu se najednou velmi změnily. Muž musel zajišťovat obživu s námahou, v potu tváře a žena začala rodit potomky v bolestech. A navíc, už neměli přístup ke stromu života a byli tak odsouzení ke smrti. Budoucnost člověka dostala novou, mnohem chmurnější a hroznou podobu. Na konci je však světlo naděje. Had sice svedl naše prarodiče na cestu vedoucí ke smrti, ale Bůh lidem cestu k životu úplně nezavřel. **Místo jedné cesty má proto člověk možnost volby mezi dvěma cestami.**

Budoucnost s nadějí už od začátku

Vyhlídky člověka do budoucnosti se sice velmi zhoršily, ale ne definitivně. Nejdůležitější sdělení směrem k budoucnosti bylo to, které Bůh řekl hadovi.

„A הוּרָה Bůh řekl hadovi: Protože jsi to učinil, buď proklet a vyvržen od všech zvířat a od veškeré polní zvěře, budeš se plazit po břiše a žrát prach po všechny dny svého života. A položím nepřátelství mezi tebe a ženu a mezi símě tvé a símě její; ono tobě rozdrtí hlavu a ty jemu rozdrtíš patu.“ Genesis 3:14, 15;

Lidé se od té doby začali dělit na potomstvo ženy a potomstvo hada. Nikoliv podle tělesného původu, ale podle vlastností. Ježíš o Ďáblovi a jeho potomcích (Ďábel na začátku vystoupil jako had) řekl toto: *„Vy jste z otce Ďábla a chcete činit žádosti svého otce. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, protože v něm pravda není. Když mluví lež, mluví ze svého vlastního, protože je lhář a otec lži.“*

Boží, úplně první, proroctví v lidských dějinách oznamuje výsledek vývoje, který Satan nastartoval tím, že oklamal a svedl naše prarodiče na cestu na jejímž konci byla smrt.

Nakonec na to doplatí hlavně on a jeho potomstvo.

Rozdělování lidí na potomstvo ženy a hada se projevilo už u prvních dvou bratrů, kteří se narodili Adamovi a Evě. Kain zabil svého mladšího bratra Ábela. Kain byl z toho Zlého a jeho skutky byly zlé. (1Jana 3:12).

„Vírou přinesl Ábel Bohu lepší obět' než Kain. Skrze ni se mu dostalo svědectví, že je spravedlivý, když Bůh vydával svědectví při jeho darech, a skrze tu víru ještě mluví, i když zemřel.“ Židům 11:6;

Ábel, ačkoliv zemřel, má lepší budoucnost než Kain. Jistě bude žít (Marek 12:26,27; Jan 11:25). V dnešní ateistické společnosti se mohou tyto myšlenky a slova zdát utopické, ale i mnozí ateisté si uvědomují, že je mnoho věcí, které neznají a přesahují jejich poznání. Často jim brání jen pýcha, nedostatek pokory, špatné zkušenosti s církvemi nebo jsou zaslepeni protikřesťanskou ideologií, aby přiznali, že Bůh Izraele i křesťanů je náš Stvořitel, kterého by měli hledat a chtít ho poznat.

Rozdělení lidstva na potomky ženy a na potomky hada znamená mimo jiné i to, že obě potomstva jdou různými cestami do budoucnosti. Rozdíl mezi nimi začal být vidět od začátku. Lámech, potomek Kaina šel ve stopách svého otce a zabil pacholíka za zranění, které mu způsobil. Vzal si dvě ženy a tím překročil uspořádání, které dal Bůh Adamovi a jeho ženě. Z činů Kaina i jeho potomků je zřejmá neúcta ke Stvořiteli a

jeho přirozenému řádu. Tím se vyznačují potomci hada dodnes. Proto vedou lidstvo ke vzpouře proti Bohu.

Vykoupená budoucnost

Asi nikdo z lidí si na začátku neuměl představit, jak dlouhá a těžká cesta je před nimi. Lidstvo bylo od té doby již několikrát na pokraji úplné záhuby, kterou Bůh odvrátil potopou nebo rozeznáním lidstva a zmatením jazyků, aby lidstvu poskytl delší čas na vývoj, protože jak se později ukázalo, každá civilizace, kterou lidé vytvořili, dřív nebo později zanikla nebo byla vstřebaná novou civilizací. Kdyby se jednotlivé národy, rasy, kmeny a jazyky nevyvíjely alespoň z části nezávisle na ostatních, nemohli by zaniklé civilizace být nahrazené jinými, protože by hrozila zkáza všem společně pokaždé když by zlo a rozklad společnosti přerostl únosnou mez. Tak získal Bůh pro lidstvo čas. Čas potřeboval Bůh také na spravedlivé vyřešení sporu mezi ním a Satanem (to je ten dávný had, Satan, ďábel a drak Zjevení 12:9), o němž se píše například v prvních dvou kapitolách knihy Job.

Bůh uzavřel smlouvu s Abrahámem a jeho potomky, aby skrze jednoho z jeho potomků došly požehnání všechny národy.

„Písmo předvíдалo, že Bůh ospravedlní pohany na základě víry; dopředu oznámilo Abrahamovi: ‚V tobě budou požehnány všechny národy. ... Zaslíbení byla řečena Abrahamovi a jeho potomku. Písmo neříká: ‚a potomkům‘, jako by jich bylo mnoho, ale jedná se jen o jednoho: ‚a tvému potomku,‘ a tím potomkem je Kristus.“ Galatským 3:8, 16; Genesis 12:3;

Ježíš Kristus přišel na zem, narodil se v lidském těle, svůj lidský život prožil bez hříchu a naplnil vůli svého Otce, Boha tím, že podstoupil smrt na kříži (nebo kůlu). On je tím zaslíbeným Abrahámovým potomkem. On spravedlivý byl odsouzen a zabit za nás nespravedlivé. Ježíš dal výkupné, vlastní spravedlivý život za životy naše. Abychom mohli být vykoupeni od hříchu. Bůh nám skrze svého syna daroval naději na záchranu a věčný život, o něž jsme přišli skrze své prarodiče. S nimi propadlo smrti všechno jejich potomstvo, protože všichni hřešili i když jinak. Podrobně o tom píše apoštol Pavel (Římanům 5:12-14;). Máme nezpochybnitelnou, spravedlivě vykoupenou naději na záchranu a možnost žít věčně v Božím království.

Na jaké křižovatce lidstvo stojí?

Mnozí lidé dnes cítí nebo tuší či dokonce vědí, že se lidstvo zase (jako už několikrát) ocitá na dějinné křižovatce, která přichází jednou za stovky ba i tisíce let. Opět se rozhoduje mezi starým řádem a nově přicházejícím. Zatím to většina lidí jen cítí nebo tuší, ale příznaků ukazujících na příchod něčeho nového je už dost. Přemýšliví lidé si jistě kladou otázku, kdo nebo co má budoucnost a jakou. Pro křesťany se zdánlivě nic nemění. Naše křesťanská víra se opírá o spolehlivou naději vykoupenou Ježíšem Kristem již skoro dva tisíce let. Ta se nemění. Ale mění se svět okolo nás. Přináší nové zkoušky a situace, které ani křesťané, ani ostatní lidé v minulosti neznali. Nové technologie dávají do rukou některých lidí mimořádnou

moc a možnosti, jak ovlivňovat myšlení (a tím i duševní a tělesné zdraví) lidí, dnes už prakticky po celé zemi.

Projevuje se to mnoha způsoby. Mnozí lidé dnes užasle pozorují chování svých vlád a do toho se stále častěji mluví a píše o takzvaném „Velkém resetu“, o novém světovém uspořádání atd. Mnohá opatření vlád a vládců vedou ke krizím a nebezpečím všeho druhu, ohrožující nejen životní úroveň jejich voličů, ale i existenci původních národů, jako by se někdo rozhodl, že rozbije stávající řád, aby na jeho troskách vytvořil řád nový. Hlavní pozornost mocných našeho světa je zaměřená na vymazání nebo zpochybnění Božího přirozeného řádu, který mají lidé v srdci od počátku. Proto se objevují a oficiálně prosazují do výuky ve školách zvrácené ideologie, prosazující to, co bylo donedávna považované za zvráceně a trestné. Například ideologie legalizující a podporující nepřirozené sexuální úchylky a chování. Jako by tu nebyl případ Sodomy a Gomory, měst, jež byla Bohem vyvrácena ohněm, jako výstražný příklad pro všechny generace.

Rozdíl mezi dnešní křížovatkou, na niž jsme a křížovatkou dějin, kterou způsobil svým příchodem na zem Ježíš Kristus je v tom, že Kristus přinesl lidem naději, radostnou zvěst, kterou přijalo mnoho národů. Dnes je tomu naopak. Lidé žijí ve stále větším strachu uměle vyvolávaném všemi možnými způsoby. Ten strach má způsobit, aby lidé ze strachu přijali Nový světový pořádek, který pro ně chystají služebníci toho Zlého (Matouš 13:37,38;). Připravovaný Nový světový pořádek je úplně opačně zaměřený než Boží království. Nerespektuje Boží vůli, aby všichni lidé poznali Boha a získali zpět možnost žít

věčně. Pravá tvář toho, co se skrývá pod pojmem Nový světový pořádek se teprve ukáže.

Lidé nepřijímající Kristovu naději, hledají osobnosti, odborníky a uznávané autority, morálně důvěryhodné a do nich vkládají své naděje. Budou muset poznat, že jediná naděje, která neselže je v Bohu jeho synu. Ptáš se jak to souvisí s prvním Božím proroctvím určeným hadovi, který oklamal naše prarodiče?

Ve všem. Jsme stále součástí stejného příběhu, jenž začal v Edenské zahradě, a který již známe. Lidstvo se od začátku dělí na potomstvo ženy a hada. Od Kaina a Ábela. Ábel, ač se stal obětí svého bratra, má na rozdíl od Kaina, jeho vraha, lepší budoucnost. Nejde o dělení černobílé a není v naší kompetenci soudit kohokoliv.

Důležité je uvědomit si i to, že základy a principy, na nichž stojí civilizace našeho typu položil Kain a jeho potomstvo. Kain poté, co si vyslechl Boží trest, odešel od Boha vzal si ženu a postavil město a v krátkém vyprávění o dalším osudu jeho potomstva se dozvíme, že kromě města jeho potomci založili první městskou civilizaci, která stojí na stejných principech jako dnešní civilizace. Více podrobností najdeš [Zde](#). Dalo by se říct, že Kainovo potomstvo bylo nositelem pokroku, tak jak ho známe dodnes. Kain, bratrovrah si bez ohledu na Boží vůli buduje vlastní život podle svých představ. To je ve skutečnosti jedno z hlavních poselství příběhu Kaina a Ábela. A Bůh mu to dovoluje, aby se ukázalo, kdo má pravdu.

Had otevřel naším prarodičům cestu k poznání dobrého a zlého, za cenu smrti. Předčasně. Proto Bůh Kaina nepotrestal za vraždu bratra podle zákona oko za oko, zub za zub. Protože v té

době takový zákon ještě nebyl lidem dán. A člověk byl teprve na začátku cesty za poznáním spravedlnosti a toho, co je dobro a co je zlo. Lidé by došli k témuž, co umožnil strom poznání, ale jako zralí a připravení. Člověk byl sice stvořen dobře, ale pro další vývoj podle Božího plánu. To, co had udělal, bylo porušení Božího plánu a zároveň obvinil Boha, že člověka omezuje, když řekl:

„Had ženě řekl: Jistě nezemřete, neboť Bůh ví, že v den, kdy z něho budete jíst, se vaše oči otevrou a budete jako Bůh, budete znát dobré a zlé.“ Genesis 3:4,5;

To bylo vážné obvinění. Proto Bůh nechal lidem svobodnou vůli, ať se sami rozhodnou, kterou cestou se vydají.

Ve studii Výklad prorockého snu Babylónského krále se dozvíš, že žijeme už dva a půl tisíce let v epoše, v níž Bůh dovolil lidem, aby si vytvořili celosvětovou vládu podle vlastní vůle. Ta epocha má čtyři základní věky a malé krátké závěrečné období. Nakonec bude celá epocha ukončena převzetím vlády nad zemí svatými nejvyššího Boha. A v tom malém krátkém období dojde i k naplnění prvního Božího proroctví. Mezi potomstvem hada a ženy dojde ke střetu v němž bude hadovo potomstvo poraženo a jeho hlava zhmožděná. **Dnes stojíme na poslední křižovatce té dlouhé epochy.** Ještě nejsme v její poslední části, která je podrobně popsána v Janově knize Zjevení. Až dosud žijí mnozí lidé v nevědomosti a netuší, kam a proč směřuje vývoj civilizace. Bůh není nespravedlivý, vyčkává a dává všem čas, aby našli cestu záchrany, kterou jim on nabízí. Povolá své služebníky, aby znovu obnovili povědomí lidstva o naději vykoupené v Ježíši Kristu. Znovu připomene aktuálnost evangelia křesťanům i ostatním národům, navzdory

snahám synů toho zlého, vymazat evangelium a Kristovu naději z myslí lidí. Také varuje svět před hněvem Božím a Beránkovým. Dnešní mladá generace stojí před zásadním rozdělením. Svět je klamem toho Zlého podněcován ke vzpouře proti Bohu. Bůh však v pravou chvíli zasáhne a vysvobodí svůj lid, křesťany, Židy, ale i další lidí z národů, kteří přijmou záchranu na poslední chvíli.

Jakou budoucnost si vybereme?

Jaká budoucnost je před námi? Těžká, ale ne beznadějná. Nejdůležitější je správně se rozhodnout. Ježíš mluví o dvou cestách. Jedna vede do života a dobré budoucnosti, druhá vede do záhuby.

„Vejděte těsnou branou, protože široká je brána a prostorná cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kteří jí vcházejí. Jak těsná je brána a zúžená cesta, která vede do života, a málo je těch, kdo ji nalézají!“ Matouš 7:13,14;

O naší budoucnosti rozhodne v první řadě to, jakou cestu si vybereme. V Mojžíšově zákoně jsou ty cesty popsány takto:

„Pohled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo. To ti dnes přikazuji, abys miloval יהוה, svého Boha, chodil po jeho cestách a zachovával jeho přikazy, ustanovení a nařízení....“ 5Mojžíšova 30:15,16;

Máme tedy na výběr. Můžeme jít cestou Kainovou, cestou nezávislosti na našem Stvořiteli Bohu? Ta cesta povede až ke vzpouře proti Bohu a do záhuby. Můžeme však jít mnohem méně pohodlnou cestou, kterou nám ukázal Bůh Stvořitel a

zpřístupnil nám jí náš Pán Ježíš Kristus, protože zaplatil za nás výkupné.